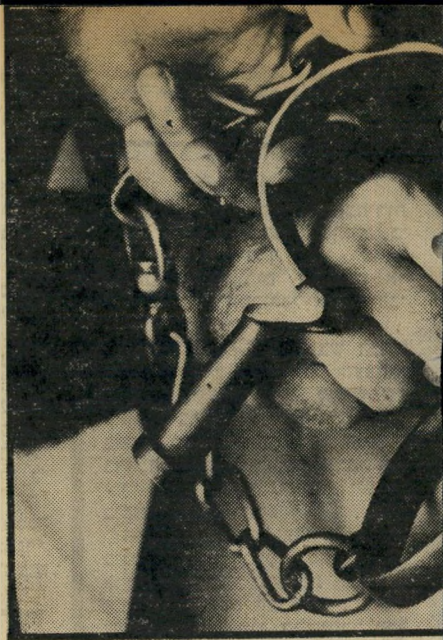

ממש כפי גאנדי להיפגש איתם באותו היום.

הפגישה נקבעה לשעה 8 בערב ליד המיסעדה ג'קי אונסיס, השייכת לידיד משותף של אושרי לוי וגאנדי, ג'קי רונן. על-פי דיווחים של השוטרים, שעקבו אחרי אושרי ולוי, הסתובבו השניים עד השעה 8.30 ליד המיסעדה, ישבו בכסאות שמחוצה לה, מבלי להזמין דבר. הם לא קשרו שיחה עם איש. הידיד שלהם, ג'קי רונן, לא היה באותה עת במיסעדה.

כשהבחינו שגאנדי מאחר בחצי שעה, הם עזבו את המיסעדה. כשנעצר שבועיים אחר-כך מימון לוי, והובל לבית-המעצר בבית-משפט, כדי להפריד בינו לבין עצורים אחרים, הוא נחקר על-ידי איש צוות החקירה רב-פקד שמואל נרקיס. נרקיס שאל אותו על מהות היחסים בינו לבין גאנדי: „אני לא מכיר אותו כמעט בכלל.“ השיב לוי, רק אחרי שסיפרו לו שהטלפון שלו צותת, הודה: „נכון, דיברתי איתו, ורציתי לקבוע איתו בשביל ללכת למסיבה

גאנדי הים

ביחד, הוא לא בא, או הלכתי למסיבה לבד.”

רק בבר- המיצווה

כשהוצא לוי מחדר-החקירות, ליווה אותו לתא-המעצר רבי-סמל סמי בדלאן. דיווח אחר-כך בדלאן למפקדיו, ברישום המצוי בתיק החקירה: „בדרך פגשנו את עורך-הדין של מימון לוי, יהלי כהנוב, ואת הריו ואחיו שהמתינו לו שם. מימון לוי אמר לעורך-הדין שלו שסיפר לחוקרים על גאנדי, ועורך-הדין צעק: „למה אתה מספר דברים כאלה? אל תספר שום דבר בלי שאני אהיה נוכח.“ מימון לוי המשיך לדבר על גאנדי: „המיסטר חקרה כבר את גאנדי, וכל העניין הולך ומסתבך.

אושרי, אשר בתחילת מעצרו היה בטוח בעצמו נט שגם הפעם יצא נקי מהפרשה, מובל לבית-שנמשך שש שעות, חיזור כסיד, ואינו מגיב.

ברחוב קשאני 11 ברמת-איב בתל-אביב, מהטלפון של שרי, שמיספרו 421956 הם התקשרו עם גאנדי. ככל הידוע למיטרה, שצוטטה כבר זמן רב לטלפון זה במיסגרת מעקה אחרי הכנופייה, שוחחו טוביה אושרי ומימון לוי שלוש פעמים עם גאנדי בהקלטות אין שום דבר הקושר את גאנדי לרצח, או שממנו אפשר להבין שגאנדי ידע כלל על הרצח, אך אושרי ולוי התחננו

הקהל מברך

רבים מבני כרם-התימנים הגיעו ביום השישי האחרון לבית-המישפט בתל-אביב כדי לעודד את שבעת הנאשמים. בני השכונה, השמירה הכבדה ועשרות השוטרים לא הרתיעו את בני הכרם לקרוא לעברם קריאות עידוד. המיטרה לא איפשרה לידידי הנאשמים להיכנס לאולם.

בבר-מיצווה של הבן שלי, בצלאל מזורחי הביא אותו לבר-מיצווה. גם כאן גילו החוקרים לאושרי על ההקלטות המצויות בידם, ואז הוא שינה את הגירסה, וסיפר על המסיבה שהוא ומימון לוי הלכו אליה, (המשך בעמוד 40)

הם עושים האזנות לטלפון של המישפחה, של העורך-דין ושל גאנדי.“ באותו יום עצמו נחקר גם טוביה אושרי על קשריו עם גאנדי. בתחילה אמר לשוטרים: „בפעם האחרונה ראיתי אותו או דיברתי איתו זה היה לפני שש שנים.

אחד החשודים, משה כהן, ומאחר ריו החשודה, שרה („שרי“) דנוך, מובלים בניידת מיטרה מבית-המישפט חזרה לבית-המעצר.

בדרך לנלא

השופט, חיים דבורין, החליט לדחות את החלטתו בבקשת המיטרה לעצור עד תום ההליכים, אך בינתיים הורה להשאירם בכלא. שמירה כבדה של המיטרה הוצבה באותו יום בבית-המישפט.